

Vrije Mare

“Vrij” omdat het verwijst naar ‘vrijheid’, naar ‘ruimte geven’, naar ‘Vrije school’ en “Mare” omdat het een vertrouwde term is vanuit het Kerstspel waarin de engel ons en de herders komt vertellen dat zij een ‘Blijde Mare’, een blijde boodschap heeft.

*Zo rijgen de maanden
van het jaar zich aaneen
tot een mooie, kleurrijke,
harmonieuze ‘doorgaande
leerlijn’*

Voorwoord

In deze Vrije Mare wordt nog een keer ingezoomd op de Kleuterbouw. De kleuterbouw die zowel thuishaven, broedplaats als springplank is, zoals in een van de artikelen zo mooi wordt gezegd. In de kleuterbouw wordt naar hartenlust gespeeld, worden zintuigervaringen opgedaan en ontwikkelt het kind vanuit de nabootsing een zelfstandige wil.

In het weekritme worden de kwaliteiten van de planeten meegenomen in de dagelijkse activiteiten. Zo wordt op Maandag (Maan) geschilderd, op Dinsdag (Mars) met verse groenten soep gemaakt, op Woensdag (Mercurius) meer aandacht besteedt aan ‘leer’aspecten, op

Donderdag (Jupiter) een soort ‘kleine zondag’ gehouden, een dag om leuke, feestelijke dingen te doen en wordt op Vrijdag (Venus) naar aanleiding van een verhaal of versje iets moois gekneet van bijenwas.

De loop van het jaar wordt gemarkeerd door de viering van de jaarfeesten. Zo rijgen de maanden van het jaar zich aaneen tot een mooie, kleurrijke, harmonieuze ‘doorgaande leerlijn’, waarin zintuiglijke en lichamelijke oefening, Nederlandse taal, rekenen, sociale redzaamheid en het bevorderen van gezond gedrag worden voorgeleefd en ingeoeft. Toen onze kleindochter -die zelf ook de Vrijeschool had doorlopen en zich nog een heerlijke en onbezorgde kleutertijd kon herinneren- een

stageperiode in de kleuterbouw doorbracht was ze erg onder de indruk van het feit dat ze nooit had beseft dat ‘overall een plan achter’ zat. Dat doelbewust gehandeld werd, activiteit en ritme werd aangeboden vanuit een ontwikkelperspectief, zonder dat zij daar als kleuter weet van had gehad... Twee interviews, een artikel en een stukje van de Leerlingenraad vullen de rest van deze Vrije Mare. Veel leesplezier gewenst!

HvM

**VRIJESCHOOL
ALMERE**

Inleiding kleuterbouw

Uit: het goud van Waldorf, 100 jaar Waldorf onderwijs

Rond het 3e jaar heeft het kind zijn eerste ik-beleving. Hij kan nu ook echt met andere kinderen gaan spelen, vrij spel, zinvolle beweging en leren door nabootsing van de omgeving en de volwassenen (let dus op wat je doet en zegt!) staan centraal. De nog dromerige staat wordt veroorzaakt door de actieve levenskrachten, die alle energie nodig hebben voor de uitvorming van zijn lijfje en organen.

De kleuter wil gewoon naar hartenlust kunnen spelen en op zijn eigen tempo de omgeving ontdekken

Te abstracte bezigheden, zoals rekenen of lezen, kosten nog te veel energie. De kleuter wil gewoon naar hartenlust kunnen spelen en op zijn eigen tempo de omgeving ontdekken. Activiteiten zoals broodjesbakken wekken de zintuigen, ritmische liedjes en verhaaltjes vormen het spreken -de terugkerende jaarfeesten geven daarbij houvast, het vrije spel

met natuurlijke en ongevormde materialen wekt de fantasiekrachten. Het jonge kind kan zo een zachte landing op aarde maken. Pas rond de tandenwisseling wordt het kind 'schoolrijp' en is het klaar om te leren.

Dagdromen mag...

Hoe komt het dat steeds meer mensen zich zo sterk aangetrokken voelen tot vrijescholen? Vaak ontbrandt die aantrekkingskracht in de peuter- of kleuterklas, daar waar het Vrijeschool avontuur meestal begint. Het is een diepe vraag, waar ouders, leerkrachten, pedagogen en architecten allemaal anders naar zullen kijken. Toch raken hun antwoorden steeds aan een van de volgende elementen: de plek, de mensen die er werken – en de manier waarop ze dat doen. De gemeenschappelijke bedding hiervan is de pedagogische visie. Die komt voort uit een uitgesproken mensbeeld: we zijn een wezen met lichaam, ziel en geest. Ons unieke Ik reist mee van

incarnatie naar incarnatie, met een eigen levensplan. Maar daar is wel een gezonde basis voor nodig. Die verzorgt de vrijeschoolpedagogiek. 'We doen hier niet voor niets. Alles heeft een reden', vertelt de leerkracht ons als we ons als ouders weer eens verwonderen over iets wat wordt gedaan of verteld.

Feest voor alle zintuigen

Jonge kinderen veroveren zichzelf via zintuiglijke ervaringen. Broodjesbakken is niet alleen een feestje voor de kinderen maar pedagogisch ook een rijk instrument.

Alle twaalf (!) zintuigen die de antroposofie onderscheidt, komen hier aan bod. Want natuurlijk valt er van alles te zien en van dichtbij te onderzoeken als je gaat bakken in de klas. De smaakzin wordt aangesproken: hoe smaakt een korreltje zout? En het versgebakken broodje? De tastzin komt ruim aan bod: van het poederachtige meel op het gladde tafelblad tot het priegelen met rozijntjes en pitjes, tot het vormen van het zachte deeg. De bewegingszin is goed voor de motoriek: water roeren,

bloem en zout mengen in een kom – en natuurlijk het krachtig kneden van het eigen deegje. Intussen is het samen zingen niet alleen gezellig, het oefent ook de gehoorzin door ritme en toonhoogte.

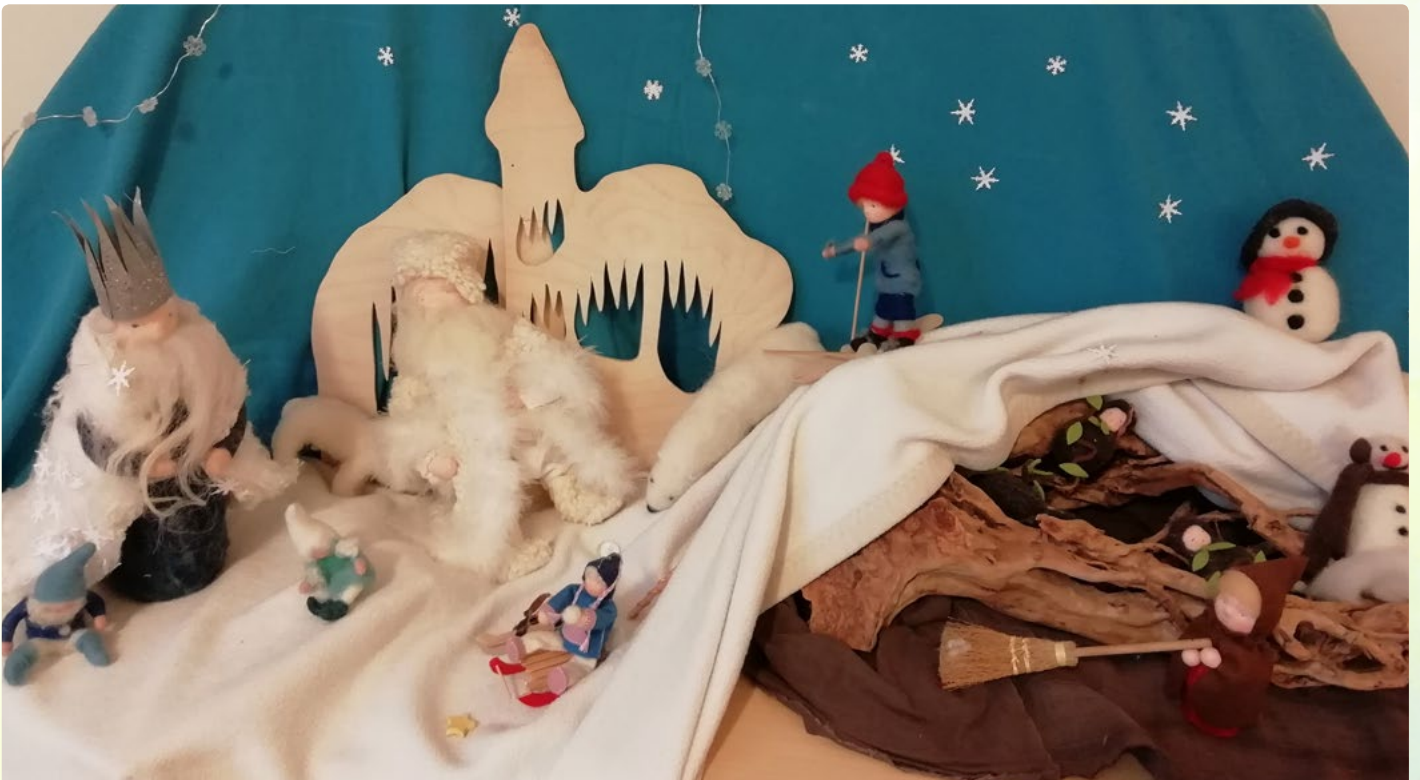
Zinvolle herhaling, ofwel een gezonde 'gewoontestroom', is dus allesbehalve saai. Het zet juist nieuwe deuren open.

De spraakzin werkt door in de bijbehorende liedjes die de kinderen al gauw feilloos kennen -goed voor hun taalontwikkeling. Warmtezijn: een deegje warmen voelen worden onder je knedende handen -hoe heerlijk is dat? Reukzin: hoe ruikt gist eigenlijk? En welke geur vult de klas als de oven alle broodjes bakt? Maar er is nog meer. Ook de denkin wordt gestimuleerd. Juist door iedere week opnieuw, op dezelfde manier broodjes te bakken met elkaar, ontsluit zich voor jonge kinderen de wereld van de logica. Zinvolle herhaling, ofwel een gezonde 'gewoontestroom', is dus allesbehalve saai. Het zet juist nieuwe deuren open. En kinderen worden zich langzaam bewust van het bestaan van hun eigenheid (ik-zijn), doordat ze elk hun eigen broodje bakken -maar dat

wel samen doen. Dat samen werken heeft ook nog eens een opwekkende, vitaliserende kracht. Als het broodjes bakken harmonieus verloopt, stimuleert dat eigenlijk alle processen in hun lijfje – ofwel de levenszin.

Een moeder vroeg eens naar het recept van de 'woensdag soep', het was de enige soep die haar dochtertje thuis nog wilde eten. 'Die soep kun je thuis niet maken', glimlachte de kleuterjuf, 'daar heb je 28 kinderen voor nodig...' Het geheime ingrediënt, de levenszin als de overtreffende trap, is een glashelder antwoord op de waaromvraag. De waarde van een compleet mensbeeld en pedagogische visie zijn dan geen holle frasen, maar kunnen werken.

Atmosfeer door kleur

De directe omgeving waarin kinderen opgroeien is van invloed. Het is een thuishaven, broedplaats en springplank tegelijk. Wat is daarvoor nodig? Wat zo voelbaar is en door ouders vaak als 'prettige sfeer' wordt omschreven, is het feit dat je met kleur en beelden de gezonde ontwikkeling van lichaam en ziel kunt bevorderen. Dat werd een van de uitgangspunten

vrijescholen. Toen de 'New School' bij Londen in 1925 gebouwd werd, bedacht Steiner voor elke klas een specifiek kleuradvies. Dat was toen 'breaking news' want er was nog nauwelijks aandacht voor de band tussen pedagogiek en beeldende kunst. Het ging Steiner niet om interieur decoratie maar om het ondersteunen van de natuurlijke ontwikkeling van kinderen. Om het

van Rudolf Steiner. Hij had al vroeg aandacht voor de ruimtelijke werking van kleur -eerst binnen de wereld van het theater, maar later ook binnen de

scheppen van een atmosfeer die met hen kon meebewegen. Uiteindelijk maakte hij voor drie Waldorfscholen een kleurontwerp: Londen, Hamburg

en Stuttgart. Altijd is het kleurverloop van de regenboog daarin terug te vinden -beginnend bij roodtinten en eindigend bij violet.

Perzikbloesem

Tijdens de eerste periode van zeven jaar is de ziel van een kind nog sterk verbonden met de kosmos. Stap voor stap gaat een jong kind zijn lichaam bewonen. Al spelende leren zij hun lichaamsfuncties gebruiken -ze kijken, luisteren, tasten en proeven. Door de wereld om hen heen na te bootsen, telkens weer, krijgen ze een besef van zichzelf en de wereld om hen heen. Hun lijfje groeit terwijl ze hun grove en fijne motoriek ontwikkelen. In deze periode zou de omgeving als een 'derde huid' mogen werken: beschermend en uitnodigend. Een klasje voor kleuters mag rust uitstralen. Dagdromen mag. Steiner zag daar een kleur van perzikbloesem bij. Tegenwoordig wordt perzik beschouwd (ook in de kleurenpsychologie) als de meest neutrale kleur, die precies het harmonische midden houdt tussen warm en koel, tussen actie en rust. Zou dat verklaren waarom we ons in onze tijd van hectiek en kille prestatiedwang zo aangetrokken voelen tot de vrijeschool? Hardheid en versnippering vloeien weg, zodra we worden aangesproken op ons hartsniveau. Dat is wat er gebeurt op deze bezielde plekken, in contact met de mensen die er werken. En de helende zon, die doopt dit alles in een warme gloed.

HvM

Samenvatting hoofdstuk 'Kleuters', blz. 118 - 132, artikelen 'Seizoener', lente 2017

Moeder aarde en de wortelkindertjes

Liedje uit ik ben een zeemanskind:

Ijspegels in de baard van koning Winter
Tinkelen zachtjes, bij zijn winterwerk.
Hoor je het in de verte tinkelen?
Ting ting ting...
Dan gaat hij rond
En maakt het ijs heel sterk!

Onder de aarde, diep in de grond,
tussen de wortels van de bomen.
Slapen de wortelkindertjes
en liggen overal in het rond,
nog stilletjes te dromen,
Van wanneer de lieve lente weer
tevoorschijn zal gaan komen!

De bezem

(canon)

kinderliedjes.overtuin.net

tempo: rustig, opgewekt
kwart noot = 160

Voice

De be - zem, de be - zem, wat

doe je er-mee, wat doe je er-mee? Je veegt er-mee, je

veegt er - mee de vloer, de vloer.

Ze merken niets van de harde wind
of van de sneeuw en het ijs.
Of van het werken van vrouwtje dooi
die is heel eigenwijs!
Met haar bezem verjaagt ze alle kou
Lente, lente kom nu maar gauw!

liedje vrouwtje dooi: gouden poort
slof slof slof
klof klof klof
daar komt vrouwtje dooi
alle sneeuw die veegt ze weg
al was die nog zo mooi
op het ijs staan grote plassen
water siepelt van het dak
vrouwtje dooi zwiëpt met haar bezem
aan ons smeken heeft ze lak
slof slof slof
klof klof klof
daar komt vrouwtje dooi

De bezem de bezem
Wat doe je er mee, wat doe je er mee?
Je veegt er mee, je veegt er mee!
De sneeuw, de sneeuw.

Voorzichtig blijft ons vrouwtje staan
Wat ziet zij daar tussen de sneeuw
vandaan?
Welk bloempje staat daar zo wit en fijn?
En zal ook dit jaar de eerste zijn?

Kling klang ik ben er al lang 2x
Van de sneeuw kreeg ik mijn naam
Sneeuwkllokje heet ik voortaan!

Als in Holland de sneeuwkllokjes bloeien
Komt de lente, komt de lente
Als in Holland de sneeuwkllokjes
bloeien
Komt de lente weer in het land

Vrouwtje dooi heeft koning winter doen
vertrekken
Tijd voor moeder aarde om alle
wortelkindjes te wekken!

Tussen de wortels van de bomen
Liggen kinderen stil te dromen
Moeder aarde houdt de wacht
In de donkere winternacht

Ontwaakt, ontwaakt
Ontwaakt nu lieve kinderen klein
Want spoedig zal het lente zijn!

Er liggen bolletjes in de grond
Te slapen te slapen
Er liggen bolletjes in de grond
Overal in het rond

Wakker worden wakker worden
Alle vogeltjes zingen
Alle vogeltjes fluiten
Bloempje kijkt naar buiten

wortelkindjes wordt eens wakker!
't Zonnetje schijnt al op de akker

nog even rekken... nog even gapen
nog even strekken... genoeg geslapen
het is tijd om op te staan
en samen aan het werk te gaan

een lapje voor elk bloemenkind
kies maar wat je mooi vind.

Het sneeuwkllokje kiest zuiver wit en
een bandje van groen
Het klaprooskindje wil het met een rood
lapje doen,
Het boterbloem meisje kiest voor helder
geel
En 't vergeet-mij-nietje neemt een
hemelsblauw stofje voor op haar steel.
Ieder krijgt ook nog een schaar,
een naald en een draad.
Ik doe het wel even voor,
Zegt moeder aarde.
Kijk maar hoe het gaat.

2x
Ik knip met mijn schaar
Van knip knip knip
Zo maak ik van een lapje
Een jurkje hip

Nu is het knippen gedaan.
Dan kunnen we aan het naaien gaan

Hier is een draad
Daarin leg ik een knoopje.
Hier is de naald
en daar het oogje

duim en wijsvinger opelkaar
Ingestoken, doorgehaald... mispoes
andere wijsvinger "erdoor"
Ingestoken doorgehaald in de roos
andere wijsvinger erdoor

Ik naai met mijn naald
En mijn mooie draad
Een jurkje in een kleur
Die mij heel mooi staat!

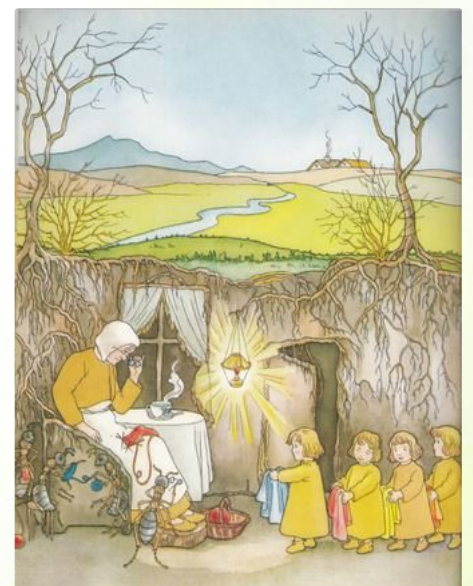
2x
Van je prik prik prik
Zie hoe ijverig ik rijg, naai en stik

Hier leg ik nog een plooitje
Daar zet ik het goed vast
Daar naai ik een zoompje
Zodat het goed past
Zo nu is het klaar
En nu passen maar

Allemaal in de rij gaan staan
Zo zullen we naar moeder aarde gaan

De worteljongetjes zijn intussen
ook al stevig aan het klussen.

Met hun penselen en zonder te zeuren
geven ze de kevers weer mooie
kleuren.

Alle kindjes staan trots en blij
bij moeder Aarde in de rij.
Zij vindt alles prachtig versierd,
nu kan de lente worden gevierd!

En als het voorjaar
komt in het land
Dan trekken in een
bonte band
De kever, de bloem,
het gras en de spin
Bij kijkend
de wereld in

*Ik weet dat de lente komt
Ik weet het nu heel zeker
Ik weet dat de lente komt
Waarom waarom, waarom?
Wie heeft je dat verteld?
Het krokusje het krokusje*
Wie heeft je dat verteld?
Het krokusje op het veld*

**sneeuwkllokje, narcisje etc. . .*

*Ik zal met mijn sleutels de poort naar de
aarde open doen."
Geef de lieve lentefee van mij de
groeten en een zoen.*

*Knirre knarre krik krak krak,
De poort die gaat nu open met gemak.
Jullie mogen naar boven toe gaan,
Ik zie de lente fee en haar wagen al
staan.*

*Lieve bloemenkinderen zegt moeder
aarde
zoek maar een plekje in het bos
In de tuinen van de mensen of op het
zachte mos.*

Er lagen bolletjes in de grond

*Te slapen te slapen
Er lagen bolletjes in de grond
Overal in het rond*

*Wakker worden wakker worden
Alle vogeltjes zingen
Alle vogeltjes fluiten
Bloempje kijkt naar buiten*

*Onder de grond zo diep zo diep
Weet je wat daar sliep?
Een bolletje klein
Een bolletje fijn
Totdat de zon hem wakker riep
Hier kom ik aan
Hier kom ik zachtjes, zachtjes aan
Hier ben ik!*

*En als de lente haar intrede doet,
trekken ze als een bonte stoet
van kevers, bloemen en grappige
grassen,
vrolijk door 't land met grote passen.*

*Lentefee:
Wie gaat ermee met de lentewagen?
Wie gaat ermee met de lentefee?
En dat is één en dat is twee en dat is
drie*

*En dat is vier en dat is vijf en dat is zes
En dat is ze-ven!*

*Een kleine bonte krokus
Kwam kijken uit het gras
En vroeg met een zacht stemmetje
Of het al lente was?*

*krokusbolletje kom een uit je holletje
met je bloempjes paars en geel
op een dunne steel*

*nee zei de krokus: "eerst een
toverspreuk"
hokus pokus zei de krokus
hokus pokus hier ben ik*

*de hazelaar
de hazelaar
hangt vol met gouden draadjes
de wilgenkatjes komen ook
en bloeien als het maart is*

*2x
De krokus en de narcis en de hyacint
't is lente mijn kind 2x*

Juf Esther

Over spelen, leren, plezier, afstemmen, samenwerken

De kinderen denken we erbij. Maar wat zal er hard gewerkt, overlegd en samengewerkt zijn op deze ochtend... Zomaar een voorbeeld hiervan uit de klas van kleuters 4:

Boekjes in de kleuterklas...

Interview met Astrid van der Storm, kleuterjuf van kleuters 4

Astrid werkt in duo-schap met juf Eva. Ook aan Astrid stelden we de 3 vragen die in sprookjes gesteld worden: Wie ben je? Waar kom je vandaag? Waar ga je naar toe?

Wie ben je?

Mijn naam is Astrid van der Storm. Ik ben geboren in Amsterdam en opgegroeid in Mijdrecht. Ik heb een oudere zus en een lieve vader (mijn moeder leeft helaas niet meer) waarmee ik een goede band heb. Ook heb ik een lieve vriend, Tom. We zijn nu ruim drie jaar samen. De laatste 8 jaar woonde ik weer in Amsterdam en sinds kort wonen we in Weesp. Mijn zus woont daar ook. We wilden wel dicht bij een grote stad maar toch ook groen om ons heen. We hebben in Weesp uitzicht op molens en weilanden. Ik voel me daar heel prettig. (Met soms heimwee...)

Waar kom je vandaan?

Na de middelbare school heb ik voeding en diëtetiek gestudeerd, een opleiding van 4 jaar in Amsterdam. Ik was geïnteresseerd in voeding en zorg en deze studie combineerde dat goed. Na de afronding van deze studie ben ik gezondheidswetenschappen gaan studeren aan de VU in Amsterdam. Ik had de kans om door te studeren aan de universiteit en die heb ik gegrepen. Het was een versnelde opleiding van twee jaar. Na mijn opleiding heb ik twee jaar gewerkt in een ziekenhuis in Amsterdam en in die tijd hard gespaard voor een reis van zeven maanden. Tijdens mijn reis heb ik Azië, Nieuw-Zeeland en Amerika bezocht. Wat me is bijgebleven van de reizen is vooral de prachtige natuur in Nieuw-Zeeland en de diversiteit daarvan. Het is een hele wereld aan landschappen maar dan allemaal in een klein land: van regenwoud tot vulkanen tref je eraan. De mensen zijn ontzettend aardig en gastvrij. Ook vond ik het bijzonder om over de Maori te leren.

Na terugkeer van mijn reis ben ik weer gaan werken als diëtist in een ziekenhuis in Purmerend, in die periode ging ik ook weer in Amsterdam wonen.

Toen overleed mijn moeder, waarna ik tot de conclusie kwam dat mijn baan me wel heel erg opslokte. Als er toch iets goeds uit deze ingrijpende gebeurtenis voort is gekomen, is het wel dat ik mezelf weer heb gevonden en dat ik me heel erg realiseerde wat echt belangrijk is in dit leven. Ik heb mijn baan opgezegd en ben toen vol overgave gaan studeren aan de Vrijeschool Pabo.

De Pabo heeft altijd wel in mijn hoofd rondgespookt maar soms zit je zo vast in een pad wat je volgt dat je daarin blijft zitten. De reguliere Pabo heeft me nooit zo getrokken maar via mijn vriendin kwam ik in aanraking met de Vrijeschool Pabo en ik wist: dát is wat ik wil. Ik heb gekozen voor de verkorte deeltijdopleiding, daar ben ik bijna mee klaar. Ik heb met hart en ziel voor de kleuterspecialisatie gekozen. Kleuters zijn nog zo ontzettend puur en gaan zo graag de verbinding met je aan en bij mij gaat dat contact met jonge kinderen heel vanzelfsprekend. Dat is heerlijk om te ervaren. Toen ik de Vrijeschool Pabo ging

doen ben ik ook gaan samenwonen met mijn vriend. Onlangs zijn we dus samen verhuisd naar Weesp.

Waar ga je naar toe?

Ik ga me eerst helemaal onderdompelen in de kleuterklas. Daar blijf ik voorlopig nog wel even. Ik hoop dat ik rust en verbinding kom brengen. Eva en ik werken heel vanzelfsprekend samen, we voelen elkaar goed aan. We zijn allebei van ongeveer dezelfde leeftijd, dat voelt ook fijn. Ik wens de school een mooi groeiproces toe, daar wil ik vanaf mijn plek graag aan meewerken!

HvM

Interview met Eva Littel, schoolopleider.

Eva werkt op woensdag en donderdag op onze school. Ook aan Eva stelden we de 3 vragen die in sprookjes gesteld worden: Wie ben je? Waar kom je vandaan? Waar ga je naar toe?

Wie ben je?

Mijn naam is Eva. Ik woon in Amsterdam sinds 2011. Daarvoor heb ik in Utrecht gewoond, daar stond ook mijn wieg. Tijdens mijn jeugd zijn we naar Apeldoorn verhuisd, heb ik in Bergen gewoond en ook in Nuenen (bij Eindhoven). We verhuisden steeds voor het werk van mijn moeder die apotheker is. Mijn vader is psycholoog. Mijn ouders hadden besloten dat mijn moeder kostwinner zou zijn en dat mijn vader voor ons kinderen zou zorgen. Ik heb nog een oudere broer en een jonger zusje. Mijn ouders waren al heel vroeg bezig om na te denken over de opvoeding en over gezond eten en al wat daarbij hoort. De gang van ons kinderen naar de Vrije school was dus een heel natuurlijke keuze, die geheel paste bij de levensvisie van mijn ouders.

Waar kom je vandaan?

Ik heb alle vormen van Vrijeschool onderwijs doorlopen, van peuterspeelzaal tot bovenbouw. Na de bovenbouw op de VS in Eindhoven wilde ik graag medicijnen studeren. Helaas werd ik uitgeloot. Toen ben ik Biomedische Wetenschappen in Utrecht gaan doen, dat voelde wel als een tweede keus en het ging niet waar ik wezenlijk mee bezig wilde zijn. Aan het eind van het jaar was ik bij een bijeenkomst van mijn vader die zijn cursus 'antroposofische psychotherapie' had afgerond. Na afloop hiervan schijn ik tegen mijn moeder gezegd te hebben 'Mam, dát ging echt ergens over hè?! Die studie van mij, ik kan het wel maar ik word daar nou niet echt gelukkig van. Ik weet niet of dit het is wat ik wil in dit leven...' Ik heb toen het roer omgegooid en ben naar 'Helicon', de Vrijeschool Pabo in Zeist gegaan, dat heb ik echt op het allerlaatste, eigenlijk last minute besloten. Uiteindelijk

heb ik nog twee keer meegeloot voor medicijnen maar dat is het niet geworden.

Ik zie mijn tijd op de Pabo wel als een goede stap, zeker wat betreft de verbinding met antroposofie, dat is een inspirerende bron voor mij; de achtergrond begrijpen, geïnspireerd worden, kunstzinnig bezig zijn, dat waren hoogtepunten voor mij in die periode.

Na mijn afstuderen ging ik ziektevervangende doen op de Geert Grote school in Amsterdam, in eerste instantie voor twee weken maar dat liep uit. De vraag kwam op mij af of ik de eerste klas wilde gaan doen. Dat heb ik toen gedaan en een vol rondje gemaakt met de klas. Ik vond dat een prachtige tijd, echt een geschenk maar tegelijkertijd ook een offer. Het vak van leerkracht vraagt heel veel verantwoordelijkheid en zorgvuldigheid en ik neem dat heel serieus. Toen ik na het afscheid van de 6e klas weer opnieuw was gestart voor een nieuw rondje kwam er ook een bezinningsperiode: wat is er nog meer in het leven en wat wil ik nog meer? Deze zoektocht én de verantwoordelijkheid voor de nieuwe 1e klas woog zwaar voor mij in die tijd. Dat leidde tot een overspannenheid waardoor ik een tijdje extra bewust bezig kon zijn met levensvragen en heroriënteren buiten de school. Die periode heeft me weer met mezelf in verbinding gebracht: leren luisteren naar mijn verlangens, beter grenzen bewaken. In die tijd ben ik ook begonnen aan de opleiding voor Biografisch coach in Driebergen. Het voelde voor mij als voeding van mijn wezensdelen waar ik op dat moment grote behoefte aan had. In de opleiding heb ik kwaliteiten van mezelf ontdekt, zoals bv. kunnen luisteren naar wat er eigenlijk gezegd wordt, naar de onderliggende vraag kunnen zoeken en zo een ruimte creëren zodat een ander zichtbaar kan worden. Niet alleen voor mij maar vooral ook voor zichzelf. "Mogen zijn wie je bent". Dat is wel een

thema voor mij.

Zo werk ik ook in Amsterdam waar ik nog een klas heb. Ik probeer de kinderen daar de ruimte te bieden om te worden wie ze zijn, om in hun diversiteit volledig te mogen zijn. Dat betekent voor mij vooral open en oordeel-loos zijn, ik wil de kinderen uitnodigen en ik doe mijn best om het kind in zijn ontwikkelingsweg te zien. Om het kind in zijn ware wezen te zien. Om dat tot verschijning te laten komen. Eigenlijk wil elk mens dat... Iedereen heeft zijn eigen rode draad door het leven.

Waar ga je naar toe?

In deze fase van mijn leven breng ik elke keer weer in de praktijk om terug te koppelen naar mezelf: hoe verhoud ik mij tot wat van mij gevraagd wordt en wat ik kan schenken? Ik zie het leven als een lemniscaat; een beweging van inleven in de ander en terugschakelen naar mezelf. Bewustzijn ontwikkelen hoe je jezelf voedt om te kunnen blijven geven. Dat is wel een ontdekking die ik in de afgelopen jaren gedaan heb en waar ik nog steeds mee bezig ben. Dit schooljaar ben ik op deze school gestart met de begeleiding van nieuwe leerkrachten. Ik wil ze zich bewust laten worden van hun kwaliteiten, met ze meelopen, een spiegel zijn en ze ondersteunen in hun leerpunten. We zijn allemaal lerende mensen. Ik wil ze helpen om te ontdekken wie ze willen zijn als leerkracht: welke weg wil ik bewandelen? Soms loopt zo'n weg via omwegen of soms via een rechte lijn. Daarin een stukje meewandelen, naast iemand lopen op deze levensweg, dat is wat ik hier kom doen.

Daarnaast ben ik nog bezig met de opleiding tot Biografisch coach en zou ik naast een eigen praktijk een verbinding willen blijven maken met het Vrijeschool onderwijs. Dat is nog een zoektocht. Ik weet nog niet precies hoe dat er uit gaat zien, maar dat is wel een wens: de verbinding willen maken tussen biografisch werken en het onderwijs. Wat wil daar samen komen? Met deze vraag ben ik nog bezig, maar dat zal hopelijk steeds duidelijker worden.

HvM

Burgerschap, ofwel De Kunst van het Samenleven: bericht van de Leerlingenraad

De leerlingenraad heeft zich afgelopen periode beziggehouden met onderwerpen die in hun belevingswereld en in hun klassen de aandacht vroegen op het gebied van 'Duurzaamheid'. Per klas is verzameld welke onderwerpen om verbetering vragen, zoals het scheiden van afval op school en het zuinig gebruik van lichtbronnen. Maar ook op het gebied van 'welbevinden' werden goede tips en ideeën aangedragen. In de volgende vergadering gaan we dit bundelen en een actieplan opstellen. Intussen is de Raad ook van

samenstelling veranderd door de verhuizing in de Kerstvakantie van twee leden van de Raad. In die klassen zijn weer verkiezingen gehouden en twee nieuwe deelnemers afgevaardigd, te weten Ivo Schouenberg uit klas 4B en Pheadon Cameron uit klas 6A. Dat vroeg weer om een nieuwe foto!

De leden van de raad zijn:

Klassen 4:

Aaron Meeuwisse Da Ponte, Iva Marjanovic, Ivo Schouenberg en Noralie Duerinck

Klassen 5:

Melle Nieuwpoort, Brechtje de Haan, Jeltje Gronau, Melvin van Stormbroek

Klassen 6:

Pheadon Cameron, Fenne Schaareman (notulist), Saul van Es, Maryam Abhare (voorzitter) en Milan Toes

Tenslotte denkt de Raad ook mee en verzamelt ideeën over de viering van Almere 40, waarover volgende keer meer!

HvM

Over SOL, een artikel uit de Nieuwsbrief van de Vereniging van Vrijescholen

Vrijescholen en Hogeschool Leiden gaan samen nieuwe leraren opleiden

103 februari 2020

Vrijescholen gaan de komende vier jaar als opleidingsschool samenwerken met de Vrijeschool Pabo en het Lectoraat Waarde(n) van vrijeschoolonderwijs. De betrokken partijen ontvingen recent een subsidie daarvoor. Dankzij deze subsidie gaan zeven opleidingsscholen vanaf het studiejaar 2020-2021 gezamenlijk studenten van de Vrijeschool Pabo van Hogeschool Leiden opleiden. Dat gebeurt onder de titel *Samen Opleidend Leren (SOL)*.

Samen Opleidend Leren (SOL)

Samen Opleidend Leren is een vorm waarbij de Vrijeschool Pabo en het

werkveld samen verantwoordelijk zijn voor het opleiden van studenten tot startbekwame leerkracht.

'Samen' betekent zowel leren in de opleiding, als leren op de werkplek waarbij steeds de vraag gesteld wordt: 'Welk onderdeel van het leren past het beste waar?' Daarbij is er steeds sprake van een driehoek tussen de student, de opleiding en het werkveld. Om in 2020-2021 te kunnen starten staat dit studiejaar in het teken van het inrichten van de processen en het ontwerpen van het curriculum.

Projectleider SOL, Angelique Prins: *'Vier jaar geleden zijn we bij de Vrijeschool Pabo gestart met het project Groeien in Opleiden, een samenwerking met verschillende schoolbesturen voor vrijeschoolonderwijs. In juni*

2019 hebben we gezamenlijk de wens uitgesproken om toe te werken naar een samenwerking in de vorm van opleidingsscholen. Onlangs is de subsidieaanvraag goedgekeurd en daar zijn we erg trots op.'

Opleidingsscholen

In het studiejaar 2020-2021 starten de volgende zeven opleidingsscholen: Vrijeschool Kairos (Amsterdam), **Vrijeschool Almere**, Vrijeschool Kleverpark (Haarlem), Vrijeschool Vuurvogel (Zoetermeer), Vrijeschool De Driestroom (Den Bosch), Vrijeschool Vredenhof (Rotterdam) en Vrijeschool De Es (Assen). In de jaren daarna wordt het aantal opleidingsscholen verder uitgebreid.

Redactie: Guido van der Vorst
Helga van Muijen

vrijemare@vrijeschool-almere.nl